

Ž 33,1 – 5 L 22, 54 – 62 **J 21,1 -19 Zjevení Vzkříšeného v Galileji**
a Petrovo vyznání; před požehnáním: Ž 33,18 – 22

Prožíváme čtyřicetidenní povelikonoční období zjevování vzkříšeného Ježíše. Po svém zmrtvýchvstání se dával poznat svým učedníkům a přátelům různými způsoby a na rozličných místech. Podle Janova evangelia se osobně setkává živý Kristus nejprve s Marií Magdalskou hned v neděli ráno u prázdného hrobu. Večer téhož dne přichází do společenství deseti učedníků (bez Tomáše), kteří se shromáždili za zamčenými dveřmi v jeruzalémském domě (zřejmě tam, kde jedli beránka naposledy s Ježíšem před jeho zatčením). Týden potom – opět v neděli večer je náhle uprostřed učedníků znovu a pochybujícím Tomášovi říká vlídně: Nepochybuji a věř! O těchto dvou událostech v Jeruzalémě jsme četli a hovořili v neděli před týdnem.

Náš dnešní evangelijní příběh se odehrává ne v Judsku v Jeruzalémě, ale v Galileji u Genezaretského (= Tiberiadského) jezera. Také k tomuto místu měli Ježíšovi učedníci mimořádný vztah, prožili zde nezapomenutelné chvíle se svým Pánem. Právě tady Ježíš povolal své první následovníky, žáky (Mk 1,16 – 20). Galilejské jezero bylo svědkem mnoha událostí a zážitků s Ježíšem; bylo místem zázračného rybolovu (L 5,4 – 7), utišení bouře (L 8,22 – 25; J 6,16 – 21), kázání z loďky (L 5,3), nasycení pěti tisíců (J 6,1 – 14) a dalších událostí. Proto právě sem přichází Vzkříšený za svými žáky – rybáři a opakuje se zázračný rybolov i nasycení všech z mála (syťícími pokrmy jsou opět chléb a ryba!). – Kristovo zjevení v Galileji u jezera souvisí s úsvitem, se svítáním, protože On sám je světlem. Četli jsme: „Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on“ (v.4). Až opakovaný zázrak jim otevírá oči: „Je to Pán!“ Podobné situace jsou i v našich životech. Živý Kristus je blízko nás, svítání symbolizuje naději, kterou přináší, ale my to často nevíme, nevidíme, nevnímáme Boží blízkost a pomoc. Teprve nějaký další zážitek či zázrak anebo svědectví někoho nám otevrou zrak víry a my s údivem a vděčností poznáváme: Je to Pán! A je s námi! Hostí nás, sytí, posiluje, je světlem našeho života.

V našem biblickém příběhu následuje rozhovor Ježíše s učedníkem Petrem. Pán Ježíš se ho opakovaně, třikrát ptá: „Miluješ mě? Máš mě rád?“ Trojí Petrovo vyznání oddanosti a lásky k Ježíšovi, protože nedávno jej ze strachu zbaběle 3x zapřel (jak jsme o tom četli). Událo se to také u ohně – oheň zde znamená přezkoušení, pročištění. A nynější vyznání lásky musí být také nahlas před dalšími lidmi jako svědky. Po Ježíšově odpuštění a přezkoušení zní k Petrovi osvobozující a současně zavazující Kristovo slovo: Následuj mě!

Také nám se živý Ježíš Kristus dává poznat různými způsoby v různých situacích, zabezpečuje nás, že je s námi, a vyzývá nás: Následuj mě!

Pane, i my jsme uvěřili ve tvé vzkříšení a toužíme tě následovat. Prosíme, buď s námi svým milosrdenstvím. Amen.

/J. Buttová, Krč 1. 5. 2022/